

Fuldmægtige, deels til en Assistent og deels til 2 Litsenbrødre eller en Litsenbroder og en Brevbærer. De ere lønede noget bedre der, end andetsteds, fordi Levestedet i Helsingøer er meget dyrere end i de fleste andre og navnlig de mindre Byer. Det er vistnok saa, at naar man bestemmer Gage for sig og Contoirhold for sig, burde man ogsaa have Garantier for, saaledes som jeg i mit dissenterende Botum har tilladt mig at anføre, at vedkommende Arbejdere ogsaa faae det, som Staten ved at indvilge i de forskjellige Summer til Contoirhold, derved agter at yde dem, og det er det, som har ledet mig paa Tanken om, at det vilde være rigtigt, enten aldeles at ophæve det, der for Kjøbenhavn er bestemt med Hensyn til fast Ansatte, eller ogsaa at tilstaae Alle, som ere ansatte ved Postcontoirer, en passende Løn i Forhold til den Sum, som derfor er ansat. Det er vel sandt, at Kjøbenhavn er den største Poststation, og at det derfor er absolut nødvendigt, at her ere fast ansatte Embedsmænd, og at dette ogsaa er saa meget mindre betænkeligt, fordi Overtilsynet her har bedre Leilighed end paa andre Steder til at kontrollere dem i deres Arbejde. Men jeg skal tillade mig at spørge, om ikke Publicum udenfor Kjøbenhavn kan have det samme Krav paa, at alle Forretninger ved Post-Expeditionerne gaae med den samme Hurtighed og Orden som i Kjøbenhavn? Jeg veed ikke, at der er den ringeste Forskiel paa Arbejdet i Kjøbenhavn og udenfor Kjøbenhavn, isærdeleshed ved de større Postexpeditioner. I den By, f. Ex. hvor jeg har hjemme, er det en meget besværlig Post at være Postmester. Der leynes ham aldrig No hyerften Dag eller Nat; han maa tidlig og sildig være tilstæde, og hans Fuldmægtige og Medhjælpere maae ligeledes være tilstæde saa at sige baade Dag og Nat. Naar nu disse Mænd, som sidde og arbejde sig krumryggede i Statens Tjeneste, — thi man kan dog vel ikke nægte, at det er i Statens Tje-

neeste, at ogsaa de privat engagerede Fuldmægtige og Assisterter, eller hvad man vil kalde dem, arbejde — uden at have det Ringeste for Die af, hvad de Andre have med Hensyn til Avancement og bedre Vilkaar, saa er det meget begribeligt, at de virkelig tilsidst maae sloves, eller at Arbejdet allerede fra Begyndelsen af gaaer mere trent fra Haanden, end naar man har fast ansatte Fuldmægtige, som det staaer i Postinspecturens, Overbestyrelsens og Regjeringens Magt at holde til Arbejde. Vil man nu endelig ikke gaae ind paa, at de for bestandig skulde være fast ansatte, kunde man jo ved Postfuldmægtige, Postbude og Andre ordne sig saaledes, som ved et andet Tilfælde, nemlig ved Lønningsloven angaaende Forstetaten, hvor man antog dem paa Opsigelse, naar der blot skeer dem alle lige Ret. Det, jeg har havt for Die, er, at Publikum kan faae de Fordringer tilfredsstillende, som det kan gjøre til Postvæsenet, og at Arbejderne i Postvæsenets Tjeneste skeer lige Ret, at de faae lige Erstatning i Forhold til deres Arbejde og lige Rettigheder med Hensyn til Avancement, og hvis dette opnaaes, skulde jeg være den sidste til at opponere mod, at der paa de øvrige Steder ogsaa fast ansattes Fuldmægtige, Postbude og øvrige Underordnede paa Postcontoirerne. Men det troer jeg, at Publikum kan gjøre Krav paa, at der ved Postcontoirerne udenfor Kjøbenhavn iagttages den samme hurtige Expedition som i Kjøbenhavn, — skøndt jeg just ikke skal rose Kjøbenhavns hurtige Postexpedition i enkelte Henseender, men i Almindelighed faaer man dog Breve og Aviser hurtigere udleverede her end paa de større Postcontoirer udenfor Kjøbenhavn. Fleertallet i Udvalget har jo ogsaa erkendt, at det er i Tjenestens Interesse, at der ansattes saadanne faste Bestillingsmænd paa Postcontoirer i Kjøbenhavn, og derfra maa man vel ogsaa udlede, at de vilde være enige i, at det bør være Tilfældet paa de andre.